

Prædiken ved aften gudstjeneste i Visby Kirke 9. jan. 2014

Hebræerbrevet 10,24-25:

Lad os give agt på hinanden, så vi tilskynder til kærlighed og gode gerninger, og lad os ikke svigte vores egen forsamling, som nogle har for skik, men formane hinanden så meget mere, som I ser, at dagen nærmer sig.

Bibelen på Hverdagssprog: *Lad os tage os af hinanden og opmuntre hinanden til at vise kærlighed og gøre godt. Lad os ikke forlade det kristne fællesskab, som nogle har for skik, men opmuntre hinanden til ikke at falde fra – især nu, hvor vi kan se, at tiden for hans genkomst nærmer sig.*

Det er svært at være menneske; jeg har prøvet det selv,
synger Trine Dyrholm.

Den erfaring er hun og sangens forfattere ikke ene om.

De fleste børn drømmer om at være helt alene i verden,
for så kan de gøre alt det,
der ellers er forbudt og farligt og spændende.

I bogen *Palle alene i verden* får Palle chancen en morgen,
hvor mor og far ikke er hjemme,
og ingen mennesker er på gaden.

Han kan gøre lige, hvad han vil:

styre en sporvogn, køre i brandbil, spise alt slikket i en slikbutik.

Der er bare ingen at fortælle det til.

Til sidst sætter han sig ind i en flyvemaskine og flyver helt op til månen - og vågner i sin seng.

Var det hele bare en drøm?

Jo, det er svært at være menneske

- både når man er alene, og når der er nogen at snakke med.

Som mennesker har vi *hinanden*.

Vi får ikke lov til at være alene.

De andre er alle vegne.

De sidder ved siden af os, bagved os, eller foran os – lige nu!
Og i morgen og dagene derefter møder vi mennesker,
på arbejdet, i fritiden, i kirkelig sammenhæng og andre steder.
Vi er på mange planer overgivet til hinanden.
Der kræver meget af os.
Så meget, at vi ikke klarer det selv.
Det skal vi heller ikke.

Gud har i sin visdom givet os vejledninger til,
hvordan vi skal komme om ved *hinanden*,
sådan at vi får et godt liv og fællesskab med hinanden.
*"I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske
hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har
kærlighed til hinanden,"* siger Jesus.
Det lyder jo ganske enkelt.
Jesus er vort forbillede i kærlighed.
Den samme kærlighed, som han har vist os,
skal vi række videre til hinanden.

Det betyder, at vi *skal se hinanden*,
få øje på hinanden.
Det kan være svært.
For vi ser ofte kun det, vi *vil* se.
Vi ser kun dem, vi *vil* se.
Derved overser vi dem, vi *bør* se;
dem, andre ikke ser.

At elske hinanden betyder *at se hinanden*.
Det betyder, at vi skal tage os af hinanden,
og at vi skal opmuntre hinanden til at vise kærlighed og gøre godt.

Når *vi* ikke ser *den anden* – *hin anden* –
så ser *den anden* – *hin anden* – måske heller ikke *os/mig*.
Så bliver vi væk for hinanden – og det er ikke Guds vilje.

Han vil jo, at vi skal *have omsorg for hinanden* i vore fællesskaber; i det kirkelige fællesskab. Vor forskellighed bør ikke være en hindring for omsorg, fællesskab, engagement, respekt. Tværtimod.

Vi har brug for at støtte hinanden i medgang og modgang (for nu at bruge vielsesritualets ord).

Det kan vi kun, når vi *kommer hinanden ved*.

Når vi ser, at *den anden* er omsluttet af den samme Guds kærlighed, som vi selv er.

Men vi er sårbare,

og derfor kan det være svært at *være til for hinanden*, for vi ønsker ikke at udstille vor sårbarhed hverken på det følelsesmæssige eller åndelige område.

Det kan være svært at tale om det,

for vi vil ikke tabe ansigt

og er bange for at udlevere os til hinanden.

Og: kan vi nu stole på hinanden,

være sikre på,

at vi ikke misbruger hinandens tillid?

Alligevel:

mon ikke *hin anden* er ligeså så sårbar og følsom, som jeg er?

Er vi ikke i samme gruppe?

Er vi ikke netop en del af kirkens fællesskab,

fordi vi véd, at vi har brug for både Gud og hinanden?

Vi kalder på hinandens opmærksomhed.

Måske kan *jeg* være til opmuntring ved at lytte til *dig*,

måske kan *du* være til opmuntring ved at lytte til *mig*

- når vi omgås hinanden i ærlighed og oprigtighed.

Hebræerbrevets forfatter har erfaret,

hvad vi har brug for i den kristne menighed, når han skriver:

"Lad os give agt på hinanden, så vi tilskynder til kærlighed og gode gerninger, og lad os ikke svigte vor egen forsamling, som nogle har for skik, men formaner hinanden så meget mere, som I ser, at dagen nærmer sig."

Formaning!

Det ord er der mange, der ikke huer.

Man ser straks en skolelærer af den gamle skole med en pegefinger eller et velment menneske, der giver os en formaning om, at dette og hint må vi ikke gøre.

Formaning! Det er ikke et negativt ord.

Det er derimod ganske positivt.

Et andet ord for *formaning* er *opmuntring*.

Opmuntring. Det ord vinder genklang hos os.

Vi har brug for opmuntring og trøst.

Vi har brug for, at vi opmuntrer hinanden til at leve som kristne.

Vi har brug for at trøste hinanden, når livet går os på;

når vi føler os ensomme,

når det med troen ikke rigtig fungerer i vore liv,

når Gud er blevet borte for os,

når sygdom eller anden lidelse

rammer os med sårende og dræbende pile

og reducerer vort livsmod og livskvalitet.

Så er det virkelig, at vi har brug for hinanden.

Vi har brug for opmuntring, kærlighed og omsorg.

Lad os give agt på hinanden,

så vi tilskynder til kærlighed og gode gerninger.

Vi har brug for at tale om det dybe og om det Høje,

om vore liv og Guds forhold til os.

Når det gælder vort personlige liv

er vi sårbare, følsomme.

Er vi ovenikøbet på kant med Guds bud og Guds vilje,

og der så er en eller anden velmenende sjæl,
der går ind på vore enemærker og får sagt,
at vi vistnok har givet efter for fristelsen
til *bevidst* at synde,
så er det meget tænkeligt,
at vi er parate til at forsvare vore ord og handlinger med næb og klør
- for det skal andre ikke blande sig i!

Vel, mener vi noget med vor kristne tro,
så er vi forpligtet til at tale med hinanden – i kærlighed -
og vi er forpligtede til at tage imod råd,
formaninger og opmuntringer.

Ærlighed og kærlighed hører sammen
- når vi taler, og når vi lytter
- når vi giver, og når vi modtager.
En god formaning eller opfordring er den,
som apostlen Paulus giver os i Filipperbrevet:
*"I skal have det sind over for hinanden,
som var i Kristus Jesus".*
Har vi han sindelag og indstilling,
så har vi det godt i menighedens fællesskab!
AMEN.